

SZLOVÁK KÖLTŐK

MILAN RŪFUS

KRIZANTÉMOK

*Krizantémok, krizantémok, krizantémok.
A zivatar undorító nyála szétfolyt
szél-csapdosta arcomon és szememen.*

*A fa-bordát, csupasz vesszőt végignyalta,
s vörhenyesen, szutykosan és kiszáradva,
ragacsosan csúszott a nap a gyepen.*

*Krizantémok lepkefehér karavánja,
utakon és alkonyokon zokogásba
vesző szétszórt karaván, mely rémre vár.*

*Sötéthatú éj kúszik a kövezetre.
Lámpák felé vicsorítja fölhengerelve
siremlékek gyér fogait a halál.*

*Krizantémok, krizantémok, krizantémok.
Míg fölötted rózsahalom s televény volt,
hányszor sirtál, föld, a gyilkosok miatt?*

*Ó jaj, télen mennyi rózsza elvirulhat,
hogy jeltelen sírokon a koszorúnak
örüljön a rozsdamarta, tört sisak . . .*

*Fésüli a szél a száraz fű bozontját.
Védjétek a galambot a szurony-hordák
fulánkjától, amely fürgén holtra-csíp.*

*Mint kiégett istálló, ezen a földön
fehér virág-gyással ember ne dülöngjön
koszorúzni a katonák csontjait.*

PERCNYI ÖRÖM

Felébredtek. A kakastaréjokra
líthatatlanul szemerkél a reggel.
Nem-ismert öröm legyint meg ragyogva,
arcomat simogatja türelemmel,
ritkás homályban, megbújva, szótlan.
Nyirkos szénán, a szülőistállóban
az ürü meleg nyelve nyalja így
rettegve kihordott utódait.

EÖRSI ISTVÁN fordítása

VLADIMIR REISEL

KEZEK

Kezek, fehérek, mint a felleg,
margaréta kezek,
kezek, acélnál keményebbek,
újat teremtenek.

Kezek — asszony-öl puha ujjak,
arcon megpihenők,
kezek — kőkemény-fogásúak,
sás-éles, sziszegők.

Kezek — tengervíz simaságú
kezek, lány-csöndesek,
éjszínű, hajnal pirosságú,
húsárnyékú kezek.

Alkotó kezek, néma, szorgos,
szökőkút-fényűek,
kezek — enyhül a seb, ha lobbos,
delejtük, hús füvek.

Vérmocskos kezek, érintésük
kénszagú borzalom,
fekete kezek, tengermélyük
sós könny, halál, iszony.

Kezek — fehérek, mint a felleg,
margaréta kezek,
kezek, acélnál keményebbek,
újat teremtenek.

DEMÉNY OTTÓ fordítása